

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/32/2017
Identifikačné číslo spisu:	5315207742
Dátum vydania rozhodnutia:	26.09.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Janka Cisárová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:5315207742.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov 1/ Y., bývajúcej v W. 2/ Y., bývajúceho v W., 3/ R., bývajúceho v W., 4/ R., bývajúceho v W., 5/ Y. bývajúceho v W., 6/ C., bývajúceho v W. 7/ T., bývajúceho v W., 8/ E., bývajúceho v W. 9/ Q., bývajúcej v W. 10/ R., bývajúcej v W., 11/ Y., bývajúceho v C. 12/ U., bývajúceho v W., 13/ T., bývajúceho v A., 14/ Y., bývajúceho v W., 15/ U., bývajúceho v W., 16/ Y., bývajúceho v W., 17/ U., bývajúcej v W., 18/ Y. bývajúcej v V., 19/ I., bývajúceho v Z., 20/ Y., bývajúceho v W., 21/ U., bývajúceho v W., 22/ R., bývajúcej v W., 23/ U. bývajúcej v W., 24/ S. bývajúceho v W., 25/ R., bývajúceho v W., 26/ R. bývajúceho v W., 27/ R. bývajúceho v L., 28/ H., bývajúceho v A., 29/ U., bývajúcej v T., 30/ S. bývajúceho v W. 31/ Y., bývajúceho v W., 32/ R., bývajúceho W., 33/ S., bývajúceho v L., 34/ U. bývajúceho v L., 35/ X., bývajúceho v W., 36/ R., bývajúcej v W., 37/ E. bývajúcej v W. a 38/ C., bývajúceho v W., zastúpených Advokátskou kanceláriou JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík s.r.o., so sídlom v Čadci, Potočná 2835/1 A, IČO: 36 866 849, proti žalovanému Združeniu drobnovlastníkov Nová Bystrica, s.r.o., so sídlom v Novej Bystrici, Dom služieb 696, IČO: 47 867 922, zastúpenému Advokátskou kanceláriou Kucek & Partners, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Mickiewiczova 9, IČO: 36 865 192, o nariadenie predbežného opatrenia, vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 7 C 235/2015, o dovolaní žalobcov 8/, 10/ a 15/ proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 10. februára 2016 sp. zn. 9 Co 51/2016, takto

rozhodol:

Dovolenie o d m i e t a.

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Čadca (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením zo 14. septembra 2015 č. k. 7 C 235/2015-117 nariadil predbežné opatrenie, ktorým uložil žalovanému, aby sa zdržal ťažby drevnej hmoty a prípravy ťažby na nehnuteľnostiach špecifikovaných vo výroku tohto uznesenia a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Žalobcom uložil povinnosť do 30 dní od právoplatnosti uznesenia podať žalobu vo veci samej o ochranu vlastníctva. Žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcom trovy konania titulom zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 33 € a titulom

právneho zastúpenia 2 962,25 € na účet právnej zástupkyne žalobcov do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovaného uznesením z 10. februára 2016 sp. zn. 9 Co 51/2016 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh žalobcov na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podali žalobcovia 8/, 10/ a 15/ dovolanie. Namietali, že im odvolací súd odňal možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Vadu tejto povahy videli v nepreskúmateľnosti, nedostatočnom odôvodnení a arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia. V tejto súvislosti poukazovali na to, že odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka, avšak nevzal do úvahy, že niektorí spoluvlastníci platne odstúpili od uzavretých nájomných zmlúv. Boli toho názoru, že keby odvolací súd tieto odstúpenia zohľadnil, žalovaný by nedisponoval väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov, čo by malo zásadný vplyv na rozhodovanie o nariadení predbežného opatrenia. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu však vôbec nie je zrejmé, ako sa odvolací súd s odstúpeniami od zmlúv vysporiadal, a teda ani nevysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, pričom podané odôvodnenie považovali za veľmi stručné. Z uvedených dôvodov žiadali napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Žalovaný navrhol dovolanie odmietnuť.

5. V danom prípade bolo dovolanie podané 20. mája 2016. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá C.s.p. (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas oprávnenými osobami (§ 424 C.s.p.), zastúpenými v súlade s § 429 ods. 1 C.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania skúmal (§ 443 C.s.p.), či je dovolanie procesne prípustné.

7. Vychádzajúc z ustanovení § 470 ods. 1, 2 C.s.p., s prihliadnutím na základné princípy obsiahnuté v čl. 2 ods. 1, 2 a čl. 3 ods. 1 C.s.p., najvyšší súd posudzoval podmienky prípustnosti dovolania podľa právneho stavu účinného ku dňu podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“).

8. Dovolanie žalobcov 8/, 10/ a 15/, keďže smeruje proti uzneseniu o predbežnom opatrení, proti akému uzneseniu O.s.p. účinný do 30. júna 2016 dovolanie nepripúšťal (§ 239 ods. 3), bolo by prípustné iba vtedy, ak by konanie, ktoré jeho vydaniu prechádzalo, malo niektorú z vád uvedených v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p. Takúto vadu konania ale odvolací súd nezistil.

9. Dovolatelia namietali, že im bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p., tvrdiac, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné (nedostatočne odôvodnené). Dovolací súd v tejto súvislosti poukazuje na stanovisko občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu z 3. decembra 2015, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 2/2016 a ktorého právna veta znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“.

10. V danom prípade odvolací súd vo svojom zmeňujúcom uznesení dostatočne zrozumiteľne vysvetlil dôvody, pre ktoré návrh na predbežné opatrenie zamietol. Na rozdiel od súdu prvej inštancie, ktorý

nariadil predbežné opatrenie z dôvodu, že žalovaný bez právneho dôvodu zasahuje do vlastníctva žalobcov a spôsobuje im škodu tým, že vykonáva ťažbu drevnej hmoty a prípravu ťažby na predmetných nehnuteľnostiach, odvolací súd dospel k záveru, že dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, nebola osvedčená. Svoje rozhodnutie oprel o ustanovenie § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého o hospodárení so spoločnou vecou rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov. Konštatoval, že pod pojem hospodárenie so spoločnou vecou možno podriaďovať aj jej prenechanie do nájmu, v dôsledku čoho na takéto rozhodnutie postačí väčšina počítaná podľa veľkosti podielov. Zdôraznil, že nájomnú zmluvu v takomto prípade nemusia ako prenajímatelia uzavrieť všetci podieloví spoluvlastníci, ale stačí, keď ju uzavrú tí, ktorých podiely na spoločnej veci predstavujú väčšinu. Ostatní spoluvlastníci sa tomuto musia podrobiť, a to aj bez súdneho rozhodnutia. Popritom reagoval aj na argumentáciu žalobcov uplatnenú v odvolacom konaní, v zmysle ktorej v dôsledku odstúpenia od nájomných zmlúv (poznámka dovolacieho súdu: v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia žalobcovia tieto svoje právne úkony označili ako výpovede z nájomných zmlúv) už žalovaný nedisponuje väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov. V tejto spojitosti vyslovil, že rovnako ako vznik nájmu sa posudzuje aj jeho skončenie, takže výpoveď z nájmu môže opäť platie dať len ten podielový spoluvlastník (spoluvlastníci), ktorý má väčšinový spoluvlastnícky podiel, a to aj bez súhlasu, či súčinnosti ostatných spoluvlastníkov. Dodal, že pokiaľ by v danom prípade návrhu vyhovel, neprimeraným spôsobom by zasiahol do vlastníckych práv väčšinových spoluvlastníkov.

11. Vychádzajúc z vyššie uvedeného dovolací súd uzatvára, že obsah spisu nedáva žiadny podklad pre to, aby sa na prejednávaný prípad uplatnila druhá veta spomínaného stanoviska, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003).

12. Vzhľadom na to, že prípustnosť v danej veci podaného dovolania nevyplýva z ustanovení § 239 O.s.p. a vady konania podľa § 237 ods. 1 O.s.p. v dovolacom konaní nevyšli najavo, najvyšší súd odmietol dovolanie žalobcov 8/, 10/ a 15/ ako procesne neprípustné (§ 447 písm. c/ C.s.p.).

13. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C.s.p.). O výške náhrady trov dovolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 2 C.s.p.).

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.